

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu er det jo meget, meget nærliggende, at den forening, man er medlem af, altså a-kassen, er den første til at være på tærerne for at hjælpe en tilbage på arbejdsmarkedet, hvis man bliver ledig. Altså, jeg forventer da af min a-kasse, at de vil være de første til at hjælpe mig tilbage på arbejdsmarkedet. Jeg betaler et kontingent til arbejdsløsheds-kassen i håb om, at den selvfølgelig ikke bare vil bidrage økonomisk, hvis jeg får et hul imellem arbejdsforholdene, men at den også aktivt vil hjælpe mig. Der er jo ingen, der er nærmere til det.

Hvis vi så kigger på det økonomiske, må vi jo sige, at det vel er svært nogen steder i verden at finde a-kasser, der er så dyre som de danske. Der er utrolig meget fedt i a-kasserne. Man kan få en meget mere effektiv udnyttelse af indsatsen, hvis man begynder at kigge internt i a-kasserne. Man kan bare gå ind og se på forskellen på a-kasserne; der er jo en kolossal forskel på de administrative omkostninger, fra de lave til de høje. Og kigger vi til vores nabolande, ja, så går det jo helt galt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu tror jeg ikke rigtig, der er plads til her, at vi tager den helt store diskussion om hr. Jens Vibjergs manglende kendskab til, hvorfor der er forskel på a-kasser.

Men jeg vil alligevel godt have et svar på det konkrete spørgsmål. For det konkrete spørgsmål går ud på, at en opgave, der tidligere blev udført af det offentlige, af arbejdsformidlingen, beslutter man sig for, meget fornuftigt, at overføre til det sted, hvor den kan udføres bedst, nemlig arbejdsløsheds-kasserne. Men man tager en opgave, der koster nogle penge, og overfører den fra et system til et andet system. Når man ikke overfører en krone for at finansiere den, pålægger man direkte dem, der betaler for a-kassernes drift, a-kassernes medlemmer, at betale. Er det rimeligt?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu har jeg jo set de første reaktioner fra a-kassernes side, og det er en nedsættelse af kontingentet. Så der er jo ikke noget, der tyder på, at det er et problem, og det viser tallene jo også. Altså, man har så mange penge, man kræver så mange kontingentkroner op til det administrati-

ve arbejde i de fleste a-kasser, at der er masser af penge til at løfte den her opgave. Hvis ikke det var tilfældet, så ville vi jo heller ikke se a-kasser nedsætte kontingentet her, hvor de får en ekstra opgave.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Næste ordfører er fru Jytte Andersen.

Jytte Andersen (S):

Socialdemokrater er til enhver tid parate til lovgivning på arbejdsmarkedsområdet, der støtter vækst og øget beskæftigelse og nedbringelse af ledigheden. Det gælder, når vi er i opposition, og det gælder, når vi er i regering.

Det må altid være den aktuelle situation, der skal forme indsatsen. Da vi overtog regeringsmagten i 1990'erne, var der en katastrofalt høj ledighed og en slap arbejdsmarkedspolitik med lange, passive dagpengeperioder og ringe tilbud til de ledige. Det fik vi ændret totalt. Efterfølgende foretog vi justeringer, i takt med at vi fik nedbragt ledigheden og øget beskæftigelsen. Dette var baggrunden, vi gik til forhandlinger på i foråret 2006. Med en rekordlav ledighed, en stærk økonomi og begyndende arbejdskraftmangel på flere områder var en videreudvikling af de arbejdsmarkedspolitiske redskaber for os naturligt.

KL 14.10

Visse ting består dog. Nu som dengang er det socialdemokratisk politik så tidligt som muligt at sætte fokus på den enkelte lediges muligheder og behov i indsatsen. Nu som dengang har vi et noget andet syn på balancen imellem rettigheder og pligter for de ledige, end de borgerlige partier har.

For den nuværende regering er der jo tale om en kontrakt, hvor borgeren og regeringen forpligter sig gensidigt, en kontrakt, hvor borgeren risikerer levebrød og hæderlighed – regeringen højst at sætte en spindoktor på et par timers overarbejde.

For socialdemokrater er der derimod tale om et gensidigt forhold. Vi er faktisk indstillet på at forme indsatsen som et tilbud, og samtidig er vi på det rene med, at med høj beskæftigelse kan det retfærdiggøres over for modtagelige grupper at stramme lidt på rådighedsreglerne. Det kræver en besindelse på den aktuelle situation, og det kræver indsigt og respekt for den enkelte lediges situation.